

ODVJETNICI

Zvonimir Buterin

Snježana Posavec Mitrov

Valentina Kučić

Ana Crnković

Jelena Lučić-Nöthig

Lada Ćustić

Marko Paulinović

Matea Pilipović

Martina Gornik Murgić

Anja Haramija

Zagreb, 10.08.2020.

Na broj: Sp-1640/20

Naš znak: 135781

OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84
10000 ZAGREB

Vjerovnik: B2 KAPITAL d.o.o., Zagreb, Radnička cesta 41,
OIB 57509775367

Potrošač: STJEPAN KOLAKOVIĆ iz Zagreba, Ilica 392
OIB 16544564305

ŽALBA

vjerovnika

elektronički
3 priloga

I. Vjerovnik ovim putem podnosi žalbu na rješenje naslovnog suda posl.br. Sp-1640/2020 iz svih žalbenih razloga te isto pobija u cijelosti.

Vjerovnik smatra da je sud navedenim rješenjem kojim se otvara i zaključuje jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača počinio bitne povrede odredaba Zakona o stečaju potrošača (dalje u tekstu. ZSP), pogrešno utvrdio činjenično stanje te pogrešno primijenio materijalno pravo.

II. Pobijanim rješenjem sud je otvorio i zaključio jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača te potrošača oslobodio obveza utvrđenih rješenjem o ovrsi javnog bilježnika Mladena Matoša iz Zagreba posl.br. Ovr-1629/17 te zadužnice ovjerene po javnom bilježniku Damiru Andrašiću pod posl.br. OV-10277/11.

Sud u obrazloženju rješenja navodi da je pobijano rješenje donio imajući u vidu odredbe čl. 79.a st. 2. ZSP te svoju odluku temelji upravo na citiranim odredbama jer prvostupanjski sud nalazi da su kumulativno ispunjene zakonske pretpostavke propisane čl. 79.a st. 2. ZSP pa stoga postoje uvjeti iz čl. 79.g st. 1. ZSP za otvaranje i zaključenje jednostavnog stečajnog postupka nad imovinom potrošača.

Naime, prvostupanjski sud u obrazloženju pobijanog rješenja navodi da je uvidom u podatke iz Očevidnika redosljeda osnova za plaćanje koji vodi Financijska agencija, utvrdio da potrošač ima evidentirane dvije osnove za plaćanje s ukupnim iznosom nenaplaćene glavnice manjim od kn 20.000,00, a koje je razdoblje, u kojem je

potrošač imao jednu ili više evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje, neprekinuto trajalo dulje od 3 godine.

Odredbom čl. 79.a st. 2. ZSP propisano je da se jednostavni postupak stečaja potrošača može provesti nad imovinom potrošača ako je u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje koji vodi Financijska agencije na dan otvaranja jednostavnog postupka potrošača imao jednu ili više evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje radi prisilnog ostvarenja tražbina do 20.000,00 kuna s osnova glavnice te ako je razdoblje u kojem potrošač imao jednu ili više evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje neprekinuto trajalo duže od tri godine.

Prvostupanjski sud u obrazloženju pobijanog rješenja zaključuje da su u konkretnom predmetu kumulativno ispunjene obje zakonske pretpostavke za otvaranje i zaključenje jednostavnog postupka stečaja nad imovinom potrošača iz čl. 79.a st. 2. ZSP.

III. Vjerovnik ističe da nisu ispunjene zakonske pretpostavke iz čl. 79.a st. 2. ZSP, i to iz razloga što nije ispunjen zakonski uvjet koji se odnosi na trajanje razdoblja u kojem su osnove vjerovnika za koju je prvostupanjski sud pobijanim rješenjem oslobodio potrošača obveze bile upisane u Očevidnik redoslijeda osnova Financijske agencije.

Naime, vjerovnik ukazuje na to da je rješenje o ovrsi javnog bilježnika Mladena Matoša iz Zagreba posl.br. Ovr-1629/17 dostavljeno na provedbu Financijskoj agenciji 26.01.2018, što navodi i prvostupanjski sud, iz čega jasno proizlazi da cit. osnove za plaćanje nije mogla biti zavedena u očevidnik o redoslijedu osnova za plaćanje duže od tri godine, kako je to propisano odredbama čl. 79.a st. 2. ZSP.

Dokazi: - zahtjev za naplatu vjerovnika od 26.01.2018.

Osim toga, navedeno potvrđuje i sud u obrazloženju pobijanog rješenja navodeći kako je osnova posl.br. Ovr-1629/2017 zaprimljena kod Financijske agencije 26.01.2018. pa suprotno tome navodi kako su ispunjeni uvjeti iz čl. 79.a st. 2. ZSP.

Osim toga, da je osnova posl.br. Ovr-1629/2017 bila u redoslijedu osnova za plaćanje dulje od tri godine, Financijska agencija bi istu prestala izvršavati sukladno čl. 12. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima. Stoga, vjerovnik ističe kako postoji proturječnost o odlučnim činjenicama između onoga što se u razlozima rješenja navodi o sadržaju isprava i samih tih isprava, čime je sud počinio apsolutno bitnu povredu iz čl. 354. st. 2. t. 11. Zakona o parničnom postupku, a u vezi s čl. 23. ZSP i čl. 10. Stečajnog zakona.

Nadalje, u vezi sa zadužnicom OV-10277/11, sud navodi da je ista zaprimljena na provedbu 02.04.2013.

Također, u obrazloženju pobijanog rješenja sud navodi da je po službenoj dužnosti od Financijske agencije zatražio podatke iz očevidnika redoslijeda i utvrdio da se te dvije osnove za plaćanje nalaze u redoslijedu.

Vjerovnik ističe da takva situacija zakonski nije moguća iz razloga što bi, sukladno čl. 12. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima, osnova za plaćanje koje je u redoslijedu od 2013. godine te po kojoj nema naplate bila isknjižena i skinuta iz redoslijeda naplate.

Prema tome, zakonski je jedino moguće da je FINA prestala postupati po osnovi za plaćanje OV-10277/11, a tada bi ta osnova za plaćanje ulazila u navedeni iznos od kn 68.656,82, odnosno, iznose osnova za plaćanje koje ne mogu biti predmetom izreke.

S tim u vezi, vjerovnik ističe da se kumulativne zakonske pretpostavke koje se odnose na iznos glavnice neizvršenih osnova za plaćanje i neprekinuto razdoblje u kojem je potrošač imao evidentirane neizvršene osnove za plaćanje, imaju odnositi na isti objekt odnosno iste osnove za plaćanje. U vezu s tim, vjerovnik ukazuje na stav Općinskog suda u Gospiću iznesen u rješenju posl.br. Sp-80/2019.

Dokaz: - rješenje Općinskog suda u Gospiću Sp-80/2019 od 14.04.2020.

Dakle, vjerovnik ističe da u odnosu na osnove za plaćanje kojima su utvrđene njegove tražbine prema potrošaču, rješenje o ovrsi javnog bilježnika Mladena Matoša iz Zagreba posl.br. Ovr-1629/2017 i zadužnica posl.br. OV- 10277/2011, nisu kumulativno ispunjene zakonske pretpostavke iz čl. 79.a st. 2. Zakona o stečaju potrošača, odnosno nije ispunjen zakonski uvjet koji se odnosi na razdoblje evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje, a s obzirom da vjerovnikova osnova za plaćanje **nije bila zavedena** u redoslijed osnova za plaćanje **duže od tri godine**.

S obzirom na navedeno, vjerovnik ističe da je prvostupanjski sud donio rješenje koje je suprotno cilju i svrsi ZSP jer bi isto značilo da se potrošač oslobađa od obveze podmirenja tražbine koja je predmet postupka ne zato što je ista evidentirana u očevidnik redoslijeda osnova za plaćanje duže od zakonom propisanog razdoblja od tri godine, nego zato što je u Očevidnik redoslijeda za plaćanje bila upisana kroz navedeno razdoblje neka druga osnova koja nije predmet postupka i o kojoj se u istom ne odlučuje.

Vjerovnik ukazuje da se u postupku jednostavnog stečaja nad imovinom potrošača istog ne oslobađa od obveza namirenja svih njegovih vjerovnika nego samo onih čije su osnove zavedene u redoslijed osnova za plaćanje u trenutku otvaranja stečaja, pa se i razdoblje u kojem potrošač ima neizvršenih osnova za plaćanje može računati samo u odnosu na osnove za plaćanje koje se nalaze u redoslijedu osnova za plaćanje u trenutku otvaranja jednostavnog postupka stečaja nad imovinom potrošača i samo u odnosu na osnove obveze čijeg podmirenja potrošač može eventualno biti oslobođen.

Zaključno, kada bi se stav naslovnog suda iznesen u pobijanom rješenju uzeo kao ispravan, proizlazi da bi vjerovnik doslovno mogao danas ishoditi ovršnu ispravu koja je postala pravomoćna i ovršna, sutra je dostaviti Financijskoj agenciji na provedbu, a već za nekoliko dana bi potrošač u jednostavnom postupku stečaja nad imovinom potrošača bio oslobođen obveze utvrđene tom osnovom, što znači nedugo nakon nastanka same obveze. Na taj način bi se izravno uskratilo vjerovniku njegovo pravo na namirenje svoje tražbine u zakonom predviđenom postupku prisilne naplate. Osim toga, na takav način diskriminiraju se vjerovnici tražbina manjih iznosa u odnosu na ostale vjerovnike te se ugrožava pravna zaštita vjerovnika, a što zasigurno nije bila intencija zakonodavca prilikom reguliranja zakonodavnog okvira instituta jednostavnog postupka stečaja potrošača.

Slijedom navedenog, pobijenim rješenjem prvostupanjski je sud pogrešno primijenio materijalno pravo i počinio bitnu povredu postupka čime su ispunjeni žalbeni razlog iz

čl. 353. Zakona o parničnom postupku (dalje u tekstu: ZPP), a u vezi s čl. 23. ZSP i čl. 10. Stečajnog zakona (dalje u tekstu: SZ).

IV. Osim navedenog, vjerovnik ističe da je sud pogrešno utvrdio vrijednost imovine potrošača. Naime, sud je iz podataka Porezne uprave (EDIP) utvrdio da je potrošač u 2019. godini ostvario prihod od kn 39.560,00, u 2018. godini kn 38.014,00, a u 2017. kn 19.712,00, odnosno, ukupno kn 97.286,00. Navedena primanja sukladno čl. 79.h st. 5. ZSP ulaze u unovčivu imovinu,

Sukladno odredbama Ovršnog zakona, plaća dužnika (potrošača) može biti predmet ovrhe u skladu s ograničenjima utvrđenim istim Zakonom.

Prvostupanjski sud je bio dužan utvrditi koliki dio potrošačevih primanja ulazi u tzv. neovršivi dio, a koji ne, a sukladno tome i odrediti iznos koji je trebao ući u stečajnu masu.

Iznos koji se dobije odbijanjem neovršivog dijela plaće potrošača jest njegova imovina koja ulazi u stečajnu masu te iz koje bi se vjerovnici mogli namiriti.

Kao drugo, ako se uzme da plaća potrošača ne ulazu u stečajnu masu i sukladno pobijanom rješenju se potrošača oslobodi cit. osnova, cjelokupni iznos plaće će pripasti potrošaču koji će njome moći slobodno raspolagati, a vjerovnici će izgubiti mogućnost ostvarenja svog prava, odnosno mogućnost da ime se ispuni dospjela, a nepodmirena tražbina.

Nadalje, plaća potrošača je jedina imovina koju je sud utvrđivao u ovom postupku.

Prvostupanjski sud je propustio utvrditi ima li potrošač vozila, vrijednosne papire, plovilo itd..

Neprihvatljiv je stav prvostupanjskog suda da imovina od gotovo kn 100.000,00 u tri godine niti jednim dijelom ne ulazi u stečajnu masu temeljem koje bi se vjerovnik mogao namiriti.

Dakle, sud je pogrešno utvrdio vrijednost imovine potrošača, s obzirom da se iz obrazloženja pobijanog rješenja ne može utvrditi kako je sud utvrdio da ista ne prelazi iznos od kn 10.000,00, uslijed čega je neosnovano zaključen postupka jednostavnog stečaja potrošača, a dužnik oslobođen obveza koje proizlaze iz navedenih osnova.

Zbog povrede opisane u t. IV. ove žalbe sud je počinio i apsolutno bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP, a u vezi s čl. 23. ZSP i čl. 10 SZ jer pobijano rješenje ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati jer presuda nema razloga odlučnim činjenicama.

V. Slijedom svega navedenog, vjerovnik predlaže da drugostupanjski sud usvoji ovu žalbu te ukine pobijano rješenje u cijelosti i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

B2 KAPITAL d.o.o.
zastupan po

Trošak		
- sastav žalbe (Tbr. 14. toč. 3.)	kn	1.000,00
- PDV 25%	kn	<u>250,00</u>
Ukupno	kn	1.250,00

Vjerovnik je zastupan temeljem generalne punomoći deponirane kod naslovnog suda pod posl.br. Su-1057/17.